

U LAHORU BOŽJE RIJEČI

„Tko ima uši neka čuje! I pristupe učenici pa ga zapitaju: „Zašto im zboriš u prisposodobama? On im odgovori: „Zato što je vama dano znati otajstva kraljevstva nebeskoga, a njima nije dano. Doista, onomu tko ima dat će i obilovat će, a onomu tko nema oduzet će se i ono što ima. U prisposodobama im zborim zato što gledajući ne vide i slušajući ne čuju i ne razumij. Tkao se ispunja na njima proroštvo Izajijino koje govori: „Slušat ćete, slušati – i nećete razumjeti; gledat ćete, gledati i nećete vidjeti!“ Jer usalilo se srce naroda ovoga: uši začepiše, oči zatvoriše da očima ne vide, ušima ne čuju, srcem ne razumiju te se ne obrate pa ih izliječim“ (Mt, 13, 9 -15)

GLUHA ŽENA

Jedan se čovjek zabrinuo misleći da mu žena više ne čuje onako dobro kao prije. Pomisli da bi joj možda dobro došli slušni aparati. No nije znao kako joj to reći, a da se ona ne uvrijedi. Odluči pozvati kućnog liječnika i porazgovarati s njim o tome. Liječnik mu objasni jednostavni test koji će primijeniti na ženi kako bi se ustanovilo o kakvom se gubitku sluha radi, i kakva je terapija potrebna. “Ovako ćeš učiniti”, reče liječnik, “odmakni se od nje deset metara i obrati joj se tonom normalnog razgovora, da vidiš hoće li te čuti. Ako te ne čuje priđi joj dva metra bliže pa joj se opet obrati istim riječima. I sve joj se tako približavaj, po dva metra, dok ne dobiješ odgovor od nje.” Tu večer žena je bila u kuhinji i spremala večeru, a muž je bio u dnevnom boravku. “Ok, sad sam otprilike deset metara udaljen od nje. Baš da vidim što će se dogoditi”, pripremi se muž za testiranje. Normalnim tonom joj se obrati: “Draga, što ima za večeru?” Odgovora nije bilo! Približi se dva metra u smjeru kuhinje i ponovi opet isto normalnim tonom: “Draga, što ima za večeru?” I dalje nema odgovora. Približi se još za dva metra i ponovi isto. Opet bez odgovora. Došao je već do vrata kuhinje...” “Draga, što ima za večeru?” Začudo opet ništa. Konačno joj dođe iza leđa i opet ponovi: “Draga, što ima za večeru?” “O Bože dragi, pa po peti put ti već govorim - piletina i krumpir. Pa što je s tobom pa tako slabo čuješ?!”

***

I Isus je često govorio u prisposodobama. Pri tome je najčešće koristio jednostavne prizore i situacije iz svakodnevnog života ljudi i povezivao ih je sa svojim naviještanjem kraljevstva Božjega. Velik dio evanđelja ispunjen je upravo takvim prisposodobama ili parabolama. Na taj je način pogađao ljude u srce, govorio im je rječnikom njima razumljivim. Ipak, događalo se da ga ni tada nisu shvaćali. Barem ne onu unutarnju poveznicu između prisposodobe i života, između njih i kraljevstva Božjega. Slike su im bile znane, ali sadržaj i poruka su im izmicali. No Isus nije odustajao od takvog načina govora niti onda kad je izgledalo da ga ljudi zaista nisu mogli ili nisu htjeli razumjeti.

I mi često, osobito u teškoćama i tjeskobama života mislimo, kako nas Bog ne čuje, a u stvari od pretjeranih životnih briga i umornosti; od mnoštva dugih glasova koji do nas svakodnevno dopiru mi zapravo ne čujemo njegov glas.

„Srcem se najbolje čuje!“ (A. de Saint-Exupéry)

Priredio: FRAMIR